Niezapomniane Przeboje Henryka Warsa (1972)

01.Ach jak przyjemnie - Irena Santor
02.Zimny drań - Bohdan Łazuka
03.Zatańczmy tango - Rena Rolska
04.Kiedy przymykam oczy - Barbara Rylska
05.Czy tutaj mieszka Panna Agnieszka - Orkiestra Uliczna z Chmielnej
06.Over and Over - Anna German
07.Śpij kochanie - Jerzy Połomski
08.Sex Appeal - Barbara Rylska
09.Kocha,lubi,szanuje - Irena Santor
10.Umówiłem się z nią na dziewiątą - Bohdan Łazuka
11.Zapomnisz o mnie - Rena Rolska
12.Piosenka o zagubionym sercu - Vera Gran

Henryk Wars (właśc. Warszawski lub Warszowski), urodzony w Warszawie 1902, zmarł w 1977 w Stanach Zjednoczonych. W Warszawie otrzymał gruntowne wykształcenie muzyczne, ukończył Konserwatorium Warszawskie, gdzie studiował u wybitnych profesorów, takich jak Roman Statkowski, Henryk Melcer i Emil Młynarski. Przez pewien czas był dyrektorem muzycznym wytwórni płyt gramofonowych "Syrena-Record". Debiutował w 1928 piosenką "New York Times" śpiewaną przez Tadeusza Olszę, nie odnosząc jednak sukcesu. Ten przyniosła mu dopiero piosenka "Zatańczmy tango", która stała się przebojem otwierając Warsowi drzwi teatrów rewiowych i filmu. Producenci filmowi bardzo chętnie współpracowali z Warsem, ceniąc jego melodyjne i chwytliwe utwory, które zazwyczaj przyczyniały się do sukcesu filmu. By wymienić tylko te najpopularniejsze: "Bezimienni bohaterowie", "Szyb 23", "Jego ekscelencja subiekt", "Jaśnie pan szofer", "Szpieg w masce", "Piętro wyżej", "Manewry miłosne", "Zapomniana melodia". Piosenki Warsa śpiewane były przez najlepszych piosenkarzy i piosenkarki tamtych czasów: Tadeusza Olszę, Hankę Ordonównę, Tolę Mankiewiczównę, Eugeniusza Bodo, Mieczysława Fogga i in. Wiele z nich stało się prawdziwymi i niezapomnianymi przebojami, np.: "Zapomnisz o mnie", "On nie powróci już", "Miłość ci

wszystko wybaczy", "Umówiłem się z nią na dziewiątą", "Sex appeal", "Czy tutaj mieszka panna Agnieszka", "Pierwszy znak", "Powróćmy jak za dawnych lat", "Ach jak przyjemnie", "Zimny drań".

Tuż przed wybuchem II wojny Wars został zmobilizowany i brał udział w kampanii wrześniowej. Dostał się do obozu jeńców wojennych, z którego zdołał uciec. W 1940 przebywał we Lwowie, organizując tam big band liczący ponad dwudziestu muzyków i solistów. Ze swoim zespołem koncertował w różnych miastach ZSRR, do momentu powołania armii gen. Andersa. Muzycy wstąpili do armii i odtąd występowali w jednostkach wojskowych stacjonujących na terenie ZSRR, a następnie wędrując wraz z frontem udali się do Iranu, Palestyny, Egiptu, Włoch. W 1947 r. po demobilizacji Wars udał się do Stanów Zjednoczonych, gdzie zamieszkał w Hollywood w nadziei na kontynuowanie swojej kariery kompozytora muzyki filmowej. Przez siedem lat nie mógł znaleźć zatrudnienia, żył w nędzy. Pierwsze zamówienie na muzykę do filmu otrzymał dopiero w 1954, potem pojawiły się następne (np. do kryminału "Bannion" z Glennem Fordem, do serialu telewizyjnego "Mój przyjaciel delfin"). W 1967 odwiedził Polskę. Zaczął pisać nowe piosenki, które lansowane były przez sławne gwiazdy takie jak: Bing Crosby, Doris Day, Brenda Lee, Dinah Shore, i które stały się płytowymi bestsellerami. --- filmweb.pl

download: uploaded yandex divshare ziddu

back